

SCHAMINÉE <<

Net niet

Ze noemen mij een geboren optimist, maar dit keer bekruipt mij toch wel enige twijfel. Om maar gelijk met de deur in huis te vallen: ik denk niet dat we Europees kampioen worden. De poule weten we nog wel te overleven (toch nog een beetje optimisme), maar in de halve finale vliegen we eruit. En mijn onrustige voorgevoelens gaan verder. Wat als Robert Gesink hard met zijn fiets onderuit gaat tijdens de afdeling van de Tourmalet en wat als Ankie van Grunsvens paard steigert tijdens de dressuurfina-
le in Londen, na een iets te ver doorgevoerde pirouette? Het gevoel van 'net niet' heeft mij de afgelopen maanden vaker parten gespeeld. Met onderzoekers van de Radboud Universiteit Nijmegen schreven we een prachtig NWO-voorstel, waarmee we glansrijk door de eerste ronde kwamen maar uiteindelijk toch buiten de boot vielen wat betreft de financiering. Het is een harde competitie, de strijd om geld. Al enige tijd proberen we een project in de wacht te slepen voor onderzoek aan de vegetatie in Europa, maar telkens weer krijgen we nul op het rekest. Het voelt alsof we van het kastje naar de muur worden gestuurd.

Net niet. Dat geldt zo vaak, voor sporters én voor wetenschappers. Boven mijn bureau hangt een poster van de Olympische spelen uit 1928, gehouden in Amsterdam. Een in smetteloos wit geklede atleet draaft met verbeterd gezicht, de vuisten gebald... Ach, als we verliezen, zijn er altijd nog de wijze woorden van Pierre De Goubertin, die ik hier niet wil herhalen... want ik baal als een stekker, op voorhand. **® Joop Schaminée**